

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در یونگه ملت Junge Welt

نویسنده: مومیا ابو جمال

فرستنده: عثمان حیدری

۱۹ جولای ۲۰۲۲

این ملت بر پایه ترور بنا شده است.

نگاهی به کاخ سفید کافی است

این پیام ابوجمال در ۱۳ مه ۲۰۰۵ از طریق تلفون از سوی اعدام ندامتگاه ایالتی در Waynesburg ، پنسیلوانیا منتشر شد. تمام تلاش های قوه قضائیه ایالات متحده برای دستگیری آساتا شکور از زمان فرار او در سال ۱۹۷۹ ناموفق بوده است. او پس از ۴۳ سال آزادی، روز شنبه تولد ۷۵ سالگی خود را در کوبا جشن گرفت.

ایالات متحده به عنوان بخشی از «جنگ با تروریسم» مضحک خود، پاداش یا جایزه دستگیری آساتا شکور را افزایش داده است. آنها می خواهند عضو سابق حزب پلنگ های سیاه و ارتش آزادیبخش سیاه را که از سال ۱۹۸۴ در کوبا پناهندگی سیاسی دریافت کرده است، در زندان ایالات متحده ببینند. افسران مجری قانون نیوجرسی برای توجیه این جایزه بگیری و برده داری مدرن، آساتا را «تروریست» نامیدند.

امریکائی ها به خوبی می دانند که تروریسم واقعی چیست، زیرا این ملت بر پایه ترور بنا شده است.

ضرب المثل «تنها یک سرخ پوست مرده یک سرخپوست خوب است» این را ثابت می کند.

این میراث زمانی است که چنین افکار تاریکی آنهم پس از این که بومیان امریکا از مهاجران گرسنه اروپائی که از گذرگاه اقیانوس اطلس جان سالم به در برده بودند، با روی گشاده استقبال کردند، شکم آنها را سیر و معالجه شان کردند و سپس سفیدهای متمدن اروپائی دست به نسل کشی آنان زدند.

اما ساکنان سفیدپوست بدون توجه به این که بومیان مهربان پوست قرمز، سیاه، قهوه ای یا زرد رنگ داشتند، با خشونت غیر قابل تصویری از آنها تشکر کردند.

این تاریخ واقعی ایالات متحده است که در زیر دروغ اعلامیه استقلال ۱۷۷۶ که «همه انسانها برابر آفریده شده اند» پوشانده شده است.

هنگامی که آساتا شکور به همراه رفقای خود زید مالک شکور و سوندیاتا آکولی توسط افسران پولیس در یک ایستگاه ترافیکی ادعائی در نیوجرسی تورنپایک متوقف شدند، آنها قربانی قانون نانوشتنه ای شدند که «سیاهان پشت فرمان» ذاتا مشکوک هستند.

زید مورد اصابت گلوله قرار گرفت و کشته شد، آساتا دو دو گلوله خورد و سوندیاتا برای مدت کوتاهی فرار کرد.

تروریست های قوه قضائیه آمریکا در اقدامی گستاخانه، نه تنها آساتا را به قتل افسر پولیسی که قصد کشتن او را داشت، بلکه به مجازات قتل زید هم متهم کردند.

جهنم محاکمه های نمایشی در ایالت های مختلف ایالات متحده که آساتا در آن زمان تجربه کرد، توسط وکیل مدافع او، اولین ویلیامز، در کتاب «شواهد غیر قابل قبول» توصیف شد.

عدالت مانند جنوب نژادپرست بود، اگرچه محاکمه در نیوجرسی و نیویورک برگزار شد.

با این حال، یک هیأت منصفه و قاضی کاملاً سفیدپوست، که حتی تظاهر به منصف بودن و بی طرف بودن هم نمی کرد، مجبور شد آساتا را تقریباً از تمام اتهامات مبرا بدانند زیرا هیچ مدرکی دال بر گناهکار بودن او وجود نداشت. او تنها به دلیل حمله به پویس که تقریباً به قیمت جاننش تمام شد، محکوم شد.

هنگامی که او در دادگاه نهائی در میدلسکس، نیوجرسی، در سال ۱۹۷۷ به حبس ابد محکوم شد، واضح بود که این قتل ادعائی بیش نبود، بلکه این دیدگاه های سیاسی او بود که مجازات می شد.

برچسب «تروریست» به این زن همه واقعیت را به عکس نشان می دهد، چرا که او قربانی عدالت دروغین و انتقامجوی آمریکا بود که در برابر آن دست به شورش زد.

یاد آوری مناسبی است که من این پیامی را که در ۱۲ مه ۲۰۵ نوشتم، یعنی دقیقاً ۲۰ سال پس از آن روز پس از بمباران خانه موو در فیلادلفیا توسط پولیس دوباره مطرح کنم.

تا به امروز، تنها رامونا افریقا، که خود قربانی این حمله است، در زندان بوده است. بقیه پولیس هائی که کودکان و بزرگسالان غیر مسلح را به قتل رساندند چگونه؟

در مورد سیاستمدارانی که زنجیر آن سگ های جهنمی جنگ شهری را رها کردند چطور؟ آساتا نیز مانند رامونا به خاطر جرأت کرد زنده بماند زندانی شد.

فیدل کاسترو رئیس جمهور شجاع کوبا بلافاصله به حمله قضائی ایالات متحده و اکتش نشان داد و این جایزه بگیران و برده داران مدرن را محکوم کرد و آساتا را یک زندانی سیاسی خواند.

برای قرن ها، هیچ چیز مانند بردگان فراری، امریکائی های سفید پوست را خشمگین نکرده است.

سرنوشت آساتا نشان می دهد که برده داری فقط تاریخی سپری شده و دوردست نیست.

امپراتوری او را به عنوان «تروریست» طبقه بندی کرد زیرا زنجیر خود را انداخت و خود را از اسارت وحشیانه رها کرد.

در مورد تروریست های واقعی، یافتن آنها نباید سخت باشد. نگاهی به کاخ سفید کافی است.